

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Рег. № 802/100 - 8650....., екз. № 1.....
..... 14. 06. 2021 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

от Бойко Рашков – министър на вътрешните работи

по конституционно дело № 6/2021 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение № 2 от 29 април 2021 г. по конституционно дело № 6/2021 г. е допуснато за разглеждане по същество искането на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния касационен съд за даване на задължително тълкуване на чл. 6, ал. 2 и чл. 46, ал. 1 от Конституцията на Република България във връзка с отговор на въпроса: „Как следва да се разбира понятието „пол“, използвано в Конституцията и има ли то смисъл, различен от биологичен пол?“. Със същото определение министърът на вътрешните работи е конституиран като заинтересована страна, като е предоставена възможност да вземе становище по така поставения въпрос.

В преамбюла на Конституцията изрично е подчертано, че българският народ се придържа към общочовешките ценности – хуманизъм, равенство, справедливост, търпимост. Основният закон и цялото българско законодателство са изградени върху разбирането за бинарното съществуване на човешкия вид.

На международноправно равнище разбирането за пола като единство на биологично и социално измерение е залегнало в Римския статут на международния наказателен съд (ДВ, бр. 68 от 16.07.2002 г.), съгласно който терминът "пол" означава двата пола - мъжки и женски в контекста на обществото.

Традиционно човешкото общество се изгражда върху половата бинарност, т.е. съществуването на два противоположни пола, всеки от които е натоварен със специфични биологични и социални функции и отговорности. Биологичният пол е детерминиран по рождение и е в основата на гражданския пол. Значението на гражданския пол при правното регулиране на

социалните отношения (съпругество, родителство) изисква осигуряване на яснота, безспорност, стабилност и сигурност.

Равенството между хората е един от основните конституционни принципи – чл. 6, ал. 1 от Конституцията. В чл. 6, ал. 2 от основния закон на Република България изрично е записано, че всички граждани са равни пред закона, като не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние. С тази правна норма се въвежда изрична забрана за пряка или непряка дискриминация, основана на „пол“.

С решение № 1 от 27.01.2015 г. по конст. дело № 8/2004 г. Конституционният съд приема, че полът е сред изрично установените в чл. 6, ал. 2 от Конституцията признаци, въз основа на които не може да се допускат ограничения в правата или да се дават някакви привилегии.

В решение № 14 от 10.11.1992 г. по конст. д. № 14/92 г. конституционните съдии, тълкувайки чл. 6, ал. 2, приемат че критерият "пол" е изключен от групата признаци, които се придобиват или изменят в процеса на социалната реализация на гражданите в обществото.

В решение № 13 от 27 юли 2018 г. по конст. дело № 3/22018 г. е застъпено становището, че Конституцията разглежда биологичния пол като понятие с ясно юридическо съдържание. Това се потвърждава както от обсъждането на разпоредбата като част от проекта за Конституция – „за равноправието между мъжа и жената“ (протоколи от заседанията на Комисията по изработване на проект за Конституция на България от 13.02.1991 г. и 10.06.1991 г.), така и от практиката на Конституционния съд по тълкуване на чл. 6, ал. 2, където критерият "пол" е изключен от групата признаци, които се придобиват или изменят в процеса на социалната реализация на гражданите в обществото.

Изконните представи на българина за брака като съюз между жената и мъжа са пресъздадени и в чл.46, ал. 1 от Конституцията. Разпоредбата представлява легална дефиниция на понятието „брак“, а именно - доброволен съюз между мъж и жена. Тази дефиниция е дадена въз основа на разбирането за съществуването на два биологично определени пола – мъжки и женски. Определяйки брака като доброволен съюз между мъж и жена, Конституцията издига различния биологичен пол в императив към встъпващите в брак.

Както Конституцията, така и Семейният кодекс установяват като задължително условие за сключване на граждански брак разположеност на съпрузите.

Безспорно е, че съгласно правните норми, регламентиращи обществените отношения Република България, лица от един и същи пол нямат законово основание да сключат граждански брак на територията на страната.

В цялото българското законодателство семейните отношения се разглеждат като правоотношение между двата биологични пола - мъж и жена. Законодателната терминология използва термините мъж/жена; женен/неженен, неженен/неомъжена; разведен/разведена, съпруг/съпруга, осиновен/осиновена, майка/баща; баба/дядо. Липсва нормативна уредба, която да предвижда правоотношение с други участници.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Считам, че решението Ви по конституционно дело № 6/2021 г. следва да бъде съобразено с българската народопсихология и с духа на българското законодателство.

МИНИСТЪР НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Бойко Рашков

